06/12/2024

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο για τον Άγιο Νικόλαο στην Καλαμάτα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσσηνίας

Με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια εορτάσθηκε σήμερα, Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου, η μνήμη του Αγίου Νικολάου Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, στον πανηγυρίζοντα ομώνυμο Ιερό Ναό τον επιλεγόμενο Φλαρίου στην πόλη της Καλαμάτας. Του Όρθρου και της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, συλλειτουργούντων του Θεοφιλ. Επισκόπου Τανάγρας κ. Αποστόλου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, συμπαραστατουμένων εξ ιερέων της Μητροπόλεως Βεροίας και της πόλεως Καλαμάτας.

Στο κήρυγμά του ο Μητροπολίτης Βεροίας ανέλυσε θεολογικά την σχέση της Υπεραγίας Θεοτόκου με τον εορτάζοντα Άγιο Νικόλαο και ευχαρίστησε αδελφικά

τον Μητροπολίτη Μεσσηνίας για την αγάπη του και την ολόθυμο φιλοξενία του. Συνάμα του προσέφερε το επετειακό μετάλλιο του Αποστόλου Παύλου, πολιούχου Βεροίας.

Με τη σειρά του ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας ευχαρίστησε τον Άγιο Βεροίας και τα Μέλη του Δ.Σ. του Σωματείου «Παναγία Σουμελά», οι οποίοι κόμισαν στην Καλαμάτα την θαυματουργό Εικόνα και προστάτιδα του Ποντιακού Ελληνισμού, **Παναγία Σουμελά**. (Διαβάστε σχετικά: Η Καλαμάτα υποδέχθηκε τη Μάνα των Ποντίων Παναγία Σουμελά)

Στη συνέχεια τελέσθηκε Αρτοκλασία υπέρ υγείας και ενισχύσεως του προσωπικού του Κεντρικού Λιμεναρχείου Καλαμάτας, οι οποίοι εορτάζουν τον προστάτη τους Άγιο Νικόλαο.
Πλήθος πιστών κατέκλεισε τον Ιερό Ναό προκειμένου να συμμετάσχει στην Θεία Λειτουργία, αλλά και να προσκυνήσει την Εικόνα της Παναγίας Σουμελά, η οποία θα παραμείνει στον Ναό του Αγίου Νικολάου για προσκύνημα μέχρι και την 12η Δεκεμβρίου.

Παρέστησαν οι Βουλευτές Μεσσηνίας Ι. Λαμπρόπουλος και Μ. Χρυσομάλλης, οι Αντιπεριφερειάρχες Ευστ. Αναστασόπουλος και Μ. Οικονομάκου, ο Δήμαρχος Καλαμάτας Αθ. Βασιλόπουλος, ο Αντιεισαγγελέας Εφετών Καλαμάτας Ηλ. Κωνσταντακόπουλος, ο Διοικητής του 9ου Σ.Π. Συνταγματάρχης Δ. Λυμπερέας, ο Κεντρικός Λιμενάρχης Καλαμάτας Πλοίαρχος Ν. Κωνσταντέλλης, ο Διευθυντής

Αστυνομίας Μεσσηνίας Αθ. Χριστόπουλος, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Καλαμάτας Αντιπύραρχος Π. Παπανικολάου, εκπρόσωπος του Διοικητή της 120 ΠΕΑ, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι, καθώς και εκπρόσωποι άλλων τοπικών φορέων.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης καί σῶσον τήν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου».

Ὁλοκάρδια ἡ ἱκεσία τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου πρός «τόν μέγιστον Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ», «τόν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὁμόζηλον ποιμένα», τόν ἅγιο καί θαυματουργό Νικόλαο, ἀρχιεπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας, τόν θαυματουργό, νά σπεύσει καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τή δύσκολη κατάσταση στήν ὁποία εὑρισκόμεθα.

Καί παράλληλη μέ αὐτήν καί ἡ ἐκ βάθους ψυχῆς δέησή του πρός τήν «παντάνασσα Μητροπάρθενον», «τήν πάντων χριστιανῶν τό καταφύγιον», τήν ὁποία ἀναπέμπει πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο λέγοντας: «Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τούς ταπεινούς ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδέν γάρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου».

Ἡ σύνδεση τῆς ἱκεσίας πρός τόν ἑορταζόμενο καί πανηγυρικῶς τιμώμενο ἅγιο Νικόλαο, τόν ἰδιαίτερο προστάτη τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἐνορίας, μέ αὐτήν πρός τήν Κυρία Θεοτόκο, τήν ὁποία ἀποτυπώνει μέ θαυμάσιο τρόπο ὁ ἱερός ὑμνογράφος στό Δοξαστικό καί τό Θεοτοκίο τῶν Αἴνων τῆς ἑορτῆς δέν ἀποτελεῖ ρητορικό σχῆμα ἤ μία τυχαία καί ἐπιφανειακή συσχέτιση. Ἀπηχεῖ τόν μυστικό καί θαυμαστό σύνδεσμο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μέ τόν ἅγιο Νικόλαο, ὅταν ἐκεῖνος ἀγωνίζετο ὑπερασπιζόμενος τή θεότητα τοῦ Υἱοῦ της, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ἀμφισβητοῦσε ὁ αἱρεσιάρχης Ἄρειος, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ Χριστός, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, δέν ἦταν ὁμοούσιος μέ τόν Θεό-Πατέρα, ἀλλά ἦταν κτίσμα του. Ὑποστήριζε μάλιστα αὐτή τήν πλάνη μέ τόση ἐπιμονή κατά τή διάρκεια τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία συγκροτήθηκε στή Νίκαια τό ἔτος 325 καί θά ἑορτάσουμε τό ἑπόμενο ἔτος τά 1700 χρόνια ἀπό τή σύγκλησή της, γιά νά ἀντιμετωπίσει τίς κακοδοξίες τοῦ Ἀρείου, ὥστε ὁ πρᾶος ἅγιος Νικόλαος, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στή Σύνοδο, θεωρώντας τούς λόγους τοῦ Ἀρείου προσβλητικούς πρός τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας, σηκώθηκε ἀπό τή θέση του καί κινούμενος ἀπό ἱερή ἀγανάκτηση τόν ράπισε στό πρόσωπο.

Ὁ Ἄρειος διαμαρτυρήθηκε στόν αὐτοκράτορα, πού ἦταν παρών, γιά τή συμπεριφορά τοῦ ἁγίου Νικολάου, πού ἦταν ἀντίθετη καί πρός τόν θεῖο καί πρός τόν ἀνθρώπινο νόμο, καθώς ἡ ποινή γιά ὅποιον κτυποῦσε κάποιον συνάνθρωπό του ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος ἦταν νά τοῦ κόψουν τό χέρι.

Αὐτοκράτορας τότε ἦταν ὁ Μέγας Κωνσταντίνος, ὁ ὁποῖος δέν θέλησε νά ἐφαρμόσει τόν νόμο, ἀλλά ἄφησε στούς ἀρχιερεῖς τόν τρόπο τῆς τιμωρίας γιά τό ράπισμα. Ἐκεῖνοι τόν παρεκάλεσαν νά μήν διακόψουν τή Σύνοδο, ἀλλά νά ἐπιβάλει στόν παραβάτη τήν τιμωρία πού θά ἔκρινε μετά τή λήξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου.

Ὁ αὐτοκράτορας δέχθηκε τήν παράκληση τῶν μελῶν τῆς Συνόδου καί, ὅταν αὐτή ὁλοκληρώθηκε, ἐπέβαλε στόν ἅγιο Νικόλαο ποινή φυλακίσεως γιά τήν πράξη του.

Μέσα ὅμως στή φυλακή συνέβη ἕνα μέγα θαῦμα. Κατά τή διάρκεια τῆς νύκτας παρουσιάσθηκε ὁ Χριστός καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί ρώτησαν τόν ἅγιο Νικόλαο γιά ποιόν λόγο βρισκόταν στή φυλακή. Ὅταν ὁ ἅγιος ἀπήντησε ὅτι φυλακίσθηκε γιά τήν ἀγάπη του στόν Χριστό, ὁ Χριστός τοῦ ἔδωσε τό ἱερό Εὐαγγέλιο πού κρατοῦσε καί ἡ Κυρία Θεοτόκος τό ἀρχιερατικό του ὠμόφορο.

Τήν ἑπομένη ἡμέρα, ὅταν ἐπισκέφθηκαν τόν ἅγιο κάποιοι γνωστοί του, εἶδαν ἔκπληκτοι τόν ἅγιο Νικόλαο νά εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπό τά δεσμά καί νά διαβάζει τό Εὐαγγέλιο πού τοῦ προσέφερε ὁ Κύριος, φορώντας μάλιστα τό ὠμόφορο τό ὁποῖο τοῦ προσέφερε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ὅταν τόν ρώτησαν τί συνέβη, ὁ ἅγιος τούς διηγήθηκε τό θαῦμα πού ἔζησε καί ἀποτελοῦσε τή δικαίωση τῆς πράξεώς του. Λίγο ἀργότερα, ὅταν καί ὁ αὐτοκράτορας πληροφορήθηκε τό θαυμαστό γεγονός, ἐπισκέφθηκε τόν ἅγιο Νικόλαο στή φυλακή μαζί μέ ἄλλους ἀρχιερεῖς, τόν ἀπελευθέρωσε καί τοῦ ζήτησε συγγνώμη γιά τήν τιμωρία πού ἄδικα τοῦ ἐπέβαλε.

Αὐτή ἡ ἰδιαίτερη σχέση καί εὔνοια τῆς Κυρίας Θεοτόκου πρός τόν ἅγιο Νικόλαο ἐπιβεβαιώνεται καί σήμερα μέ τήν παρουσία τῆς ἱερᾶς καί θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό του, ἐδῶ στήν Καλαμάτα, τήν ὁποία μεταφέραμε χθές ἀπό τό Ἱερό Προσκύνημά της στό Βέρμιο, ἀνταποκρινόμενοι στήν παράκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου σας καί ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κυρίου Χρυσοστόμου, γιά νά συνεορτάσει μαζί σας τόν προστάτη σας ἅγιο καί νά σᾶς προσφέρει τήν εὐλογία της.

Τό θαυμαστό ὅμως περιστατικό τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νικολάου, τό ὁποῖο προανέφερα καί τό ὁποῖο μνημονεύουν πολλοί βιογράφοι καί ἐγκωμιαστές τοῦ ἁγίου Νικολάου, δίδει ἕνα μήνυμα καί σέ μᾶς πού ἐπιτελοῦμε τή μνήμη του.

Ζοῦμε σέ ἕναν κόσμο ἀπό τόν ὁποῖο, δυστυχῶς, ἔχει ἐκλείψει ἡ πίστη. Ἔχει ἐκλείψει ὁ σεβασμός πρός τήν Ἐκκλησία καί ὅσα αὐτή πιστεύει καί διδάσκει. Ἔχει ἐκλείψει ἀκόμη καί ὁ σεβασμός πρός τόν Θεό καί τά θεῖα. Τό βλέπουμε στήν ἀδιαφορία καί στήν προκλητική συμπεριφορά πολλῶν συνανθρώπων μας, οἱ ὁποῖοι στό ὄνομα μιᾶς δῆθεν ἐλευθερίας καί ἀποδεσμεύσεως ἀπό τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία, στό ὄνομα δῆθεν τῆς τέχνης, χλευάζουν τήν πίστη, προσβάλλουν βάναυσα ἱερά πρόσωπα καί θίγουν μέ τούς λόγους καί τά ἔργα τους τό θρησκευτικό συναίσθημα τῶν πιστῶν.

Διαπιστώνουμε ἀκόμη συχνά πόσοι συνάνθρωποί μας εἴτε ἀπό ἄγνοια εἴτε ἀπό ἐλλιπῆ πληροφόρηση εἴτε ἀκόμη κάποιες φορές καί ἀπό ζῆλο «οὐ κατ᾽ ἐπίγνωσιν» προσβάλλουν καί θίγουν τήν ἀληθινή πίστη καί εὐσέβεια πρός τόν Θεό. Καί πολλοί ἀπό ἐμᾶς σιωποῦμε καί τούς ἀφήνουμε νά κάνουν καί νά λέγουν ὅ,τι θέλουν, θίγοντας τήν πίστη μας καί τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων πού ἐμεῖς εὐλαβούμεθα, ἀπό τόν φόβο μήπως μᾶς εἰρωνευθοῦν, μήπως μᾶς θεωρήσουν ὀπισθοδρομικούς, μήπως κάποιες φορές στερηθοῦμε τή φιλία καί τήν εὔνοιά τους. Ἡ στάση ὅμως αὐτή καθιστᾶ καί ἐμᾶς συνενόχους τους.

Ἀσφαλῶς τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος διακρινόταν γιά τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς του καί τήν πραότητά του, καί τό ράπισμα τοῦ Ἀρείου, πού ἦταν ἔκφραση μή ἐμπαθοῦς ἱερᾶς ὀργῆς, δέν μᾶς συστήνει τή χειροδικία, ἀλλά μᾶς ὑπενθυμίζει τήν εὐθύνη μας νά ὑπερασπισθοῦμε τήν πίστη μας καί τά θεῖα καί ἱερά πρόσωπα μέ παρρησία, δίδοντας τή μαρτυρία περί τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως, ὥστε νά ἔχουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως τήν εἶχε καί ὁ ἅγιος καί θαυματουργός Νικόλαος.

Κλείνοντας τίς ταπεινές αὐτές σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας καί ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ» τόν Σεβασμιώτατο Ἅγιο Μεσσηνίας κύριο Χρυσόστομο, τόν ἀγαπητό καί πολυσέβαστο Ποιμενάρχη σας, γιά τήν εὐγενῆ πρόσκλησή του καί τήν τιμή νά προεξάρχω τῆς σημερινῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας καί νά ἀπευθυνθῶ πρός τό εὐσεβές ποίμνιό του, τόν εὐγενῆ λαό τῆς

Μεσσηνίας καί ἰδιαιτέρως τῆς Καλαμάτας καί νά συνεορτάσω μαζί σας τόν μεγάλο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἅγιο Νικόλαο, ἀρχιεπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας, τόν θαυματουργό, τοῦ ὁποίου εὔχομαι ταπεινά ἡ χάρη, μαζί μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, νά μᾶς σκέπουν καί νά μᾶς προστατεύουν «ἀπό τήν ἐνεστῶσα ἀνάγκη», ἀπό ὅλα ὅσα ἐξελίσσονται στίς ἡμέρες στόν κόσμο, εἴτε πρόκειται γιά πολέμους καί ἀπειλές πολέμων, εἴτε πρόκειται γιά φυσικές καί ἄλλες καταστροφές, ἀλλά καί νά μᾶς ἀξιώσουν τῆς οὐρανίου βασιλείας, ἐκεῖ ὅπου γίους.

ΑΣΤΗΡ
ΕΤΑΡΑΕΝ

Петазсі

